

Ράνια Μπουμπουρή: «Η απόφοιτος του Τμήματος Δημοσιογραφίας και Μ.Μ.Ε. που συναρπάζει μικρούς και μεγάλους με την τρελή Αλφαβήτα της»

Σύνταξη: Αγγελική - Ελένη Μπιτζούνη

Χαρούμενες παιδικές φωνές πλημμύρισαν τον Πολυχώρο «PassPort» (Καραϊσκού 119, Πειραιάς), όταν η Αλφαβητούλα άρχισε να παίζει με τους μικρούς της βοηθούς το παιχνίδι αναζήτησης των χαμένων γραμμάτων ενώ ο Άνθρωπος – Ορχήστρα τραγουδούσε τους ευφάνταστους στίχους – ιστορίες της ταλαντούχας Ράνιας Μπουμπουρή, χαρίζοντας σε μικρούς και μεγάλους μια αίσθηση ευφορίας και ξεγνοιασιάς. Το κέφι δεν έλειπε ενώ η τρελή συντροφιά μεγάλωνε από φιγούρες κουκλοθέατρου, οι οποίες ξετρέλαναν τους μικρούς συμμετέχοντες σε αυτή τη διαδραστική παράσταση που δεν αφήνει κανέναν αδιάφορο. Η συγγραφέας του βιβλίου «Μια τρελή τρελή Αλφαβήτα» μιλά για το ιδιαίτερο αυτό βιβλίο, την παράσταση «Μια τρελή τρελή Αλφαβήτα με τον Άνθρωπο – Ορχήστρα, τις ιστορίες της, τα παιδιά και το μέλλον.

Αποφοίτησες από το Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ αλλά ασχολήθηκες με την Παιδική Λογοτεχνία. Πότε σου μπήκε για πρώτη φορά αυτή η ιδέα;

Στις Πανελλήνιες, είχα δηλώσει ως πρώτη επιλογή το Τμήμα Δημοσιογραφίας και Μ.Μ.Ε. όχι επειδή ήθελα να γίνω οπωσδήποτε δημοσιογράφος, αλλά επειδή ήταν ό,τι πιο κοντινό υπήρχε στη συγγραφή. Με ενδιέφερε από μικρή ο κόσμος του βιβλίου. Όταν διάβαζα κι έβλεπα τυπογραφικά λάθη, εκνευριζόμουν φοβερά και τα διόρθωνα δίπλα με μολύβι – χωρίς να ξέρω, τότε, ότι είναι επαγγελματική δραστηριότητα η επιμέλεια εκδόσεων και η διόρθωση τυπογραφικών δοκιμίων. Στη Σχολή, οφείλω πολλά στο μάθημα Δημοσιογραφικού Λόγου του κ. Μαρωνίτη, όπου πήρα τις βάσεις της τυπογραφικής διόρθωσης – διότι η κλίση υπήρχε, το «μάτι» δηλαδή, το οποίο είτε το έχει κανείς είτε όχι. Μετά την αποφοίτησή μου, λοιπόν, απάντησα στην αγγελία ενός μεγάλου εκδοτικού οίκου, όπου εργάστηκα τελικά 5,5 χρόνια στην επιμέλεια-διόρθωση και στη μετάφραση. Πάνω στη δουλειά διαπίστωσα ότι, απ' όλα τα είδη που περνούσαν από το γραφείο μου –ελληνική και ξένη λογοτεχνία, δοκίμιο, παιδική λογοτεχνία– αυτό που λάτρευα ήταν το παιδικό. Να φτιάχνω τη ρίμα, να βρίσκω έξυπνα λογοπαίγνια, να μπαίνω στη θέση του μικρού αναγνώστη και να φαντάζομαι τι θα του φαινόταν πιο ωραίο να διαβάσει.

Τι είναι αυτό που σε συναρπάζει στον κόσμο των παιδιών;

Η αγνή και ταυτόχρονα μαγική ανάγνωση της πραγματικότητας, η έκπληξή τους για ό,τι στα δικά μας μάτια φαντάζει απλό και συνηθισμένο, η ευθύτητά τους στην εκδήλωση των σκέψεων και των συναισθημάτων τους.

Με ποιο τρόπο επιλέγεις τα θέματα των ιστοριών σου;

Κυκλοφορούν μέχρι στιγμής 16 παιδικά βιβλία μου με διαφορετικό θέμα το καθένα. Από τα θέματα αυτά, άλλα με βρήκαν και άλλα τα βρήκα. Όταν, για παράδειγμα, η μεγάλη κόρη μου πήγε πρώτη φορά στον παιδικό σταθμό και δεν αποχωριζόταν με τίποτα την κούκλα της, με αποτέλεσμα να προκαλεί προβλήματα στην τάξη της, αφού τα άλλα παιδιά της την έπαιρναν και γίνονταν συνέχεια φασαρίες, έγραψα το βιβλίο «Πουθενά χωρίς την κούκλα μου» για να τη βοηθήσω, και τελικά, το βιβλίο αυτό βοήθησε και πολλά άλλα παιδιά. Αυτό το θέμα, λοιπόν, με βρήκε. Από την άλλη, όταν επικοινωνήσε μαζί μου μια μαμά, η οποία είχε βοηθηθεί στο να κόψει την πιπίλα του παιδιού της από το βιβλίο «Πιπίλα μου γλυκιά» και μου ζήτησε να γράψω κάτι για τη μετάβαση από το στάδιο της πάνας στη χρήση του γιογιό, βρήκα το θέμα της ιστορίας «Στο γιογιό με τη γιαγιά», το οποίο, επίσης, έχει βοηθήσει πολλούς γονείς. Στην ουσία, μ' αρέσει όχι να δίνω απλώς μια ωραία ιστορία, που φυσικά είναι από μόνο του ένα επίτευγμα, αλλά να υπάρχει και ένα όφελος –για τα παιδιά και για τους γονείς– από την ιστορία αυτή.

Σκέφτηκες ποτέ να αλλάξεις... επαγγελματικό προσανατολισμό;

Δεν μπορώ να με φανταστώ να εργάζομαι εκτός εκδοτικού χώρου, αλλά μέσα στον χώρο του βιβλίου έχω αλλάξει αρκετές φορές προσανατολισμό. Το θεωρώ σημαντικό να είναι κανείς ευέλικτος, ώστε να μη συμβιβάζεται με καταστάσεις που δεν του κάνουν καλό και να μπορεί να λέει όχι. Ενώ δηλαδή έχω στο ενεργητικό μου μερικές εκατοντάδες τίτλους βιβλίων, τα οποία έχω επιμεληθεί-διορθώσει, και μερικές δεκάδες τίτλους βιβλίων, τα οποία έχω μεταφράσει από αγγλικά και γαλλικά, πλέον η κύρια επαγγελματική μου δραστηριότητα δεν είναι αυτή. Είμαι αρχισυντάκτρια στο ηλεκτρονικό περιοδικό www.diaistixo.gr – το Νο1 σε επισκεψιμότητα ελληνικό ενημερωτικό site για το βιβλίο.

Πώς προέκυψε η παράσταση «Μια τρελή τρελή Αλφαβήτα με τον Άνθρωπο-Ορχήστρα»;

Η παράσταση αυτή βασίζεται στο βιβλίο μου «*Μια τρελή τρελή Αλφαβήτα*», το οποίο συνοδεύεται από CD σε μελοποίηση του Αλκιβιάδη Κωνσταντόπουλου και με τη συμμετοχή πολύ αγαπημένων καλλιτεχνών που τραγουδούν τα τραγούδια των γραμμάτων, π.χ. ο Διονύσης Σαββόπουλος τραγουδάει το Δέλτα, ο Πάνος Μουζουράκης το Ύψιλον, ο Φοίβος Δεληβοριάς το Ταυ, η Σαβίνα Γιαννάτου το Νι, ο Μάρκος Κούμαρης από τους Locomondo το Ήτα, ο Σπύρος Γραμμένος το Σίγμα – ζητώ συγγνώμη που δεν μπορώ να τους αναφέρω όλους εδώ, ο κατάλογος είναι μακρύς και πολύ τιμητικός για μας. Από την πρώτη στιγμή που ο Αλκιβιάδης μελοποίησε τους στίχους μου, είχε στον νου του ότι η δουλειά μας θα μπορούσε ν' αποτελέσει τη βάση για μία ολοκληρωμένη παιδική παράσταση... Και ό,τι βάζει στον νου του το πραγματοποιεί! Ο ίδιος είναι ο Άνθρωπος-Ορχήστρα του τίτλου μας: έχει δίπλωμα στο τρομπόνι και στο βιολί ενώ παίζει σε πολύ καλό επίπεδο πολλά όργανα, αρκετά από τα οποία μάλιστα στη διάρκεια της παράστασης. Το ταλέντο του στη μουσική συνδυάζεται με μεγάλη φαντασία και καλό καθαρό χαρακτήρα, με αποτέλεσμα να έχει προσελκύσει γύρω του ωραίους συνεργάτες.

Τι είναι αυτό που κεντρίζει το ενδιαφέρον μικρών και μεγάλων για μια παράσταση αναζήτησης γραμμάτων;

Δεν ξέρω αν θα είχαμε τόσο μεγάλη προσέλευση στις παραστάσεις, εάν δεν είχε προηγηθεί η τόσο καλή πορεία του βιβλίου, το οποίο κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός: βρισκόμαστε ήδη στην 8η χιλιάδα κυκλοφορίας – για παιδικό βιβλίο και εν μέσω κρίσης, δεν είναι εύκολο. Οπότε πολλοί από τους γονείς που μας τιμούν, φέρνοντας τα παιδιά τους στην παράσταση, γνωρίζουν ήδη τη δουλειά μας από εκεί. Και πάλι, όμως, μικροί και μεγάλοι εντυπωσιάζονται από τη ζωντανή μουσική, τα πολλά μουσικά όργανα, τα χρώματα, τη διαδραστικότητα και το παιχνίδι που κάνει η Αλφαβητούλα μας, το κουκλοθέατρο, την εικονογράφηση και τους στίχους που προβάλλονται στροφή – στροφή, ώστε να μπορεί να τραγουδήσει, όποιος θέλει μαζί με τους συντελεστές. Είναι μια τρελή τρελή παράσταση, αλλά όλοι είμαστε απόλυτα σοβαροί στην τρέλα μας, ώστε να συνδυάσουμε αβίαστα και χαρωπά την ψυχαγωγία μικρών και μεγάλων με την εκπαίδευση των μικρών.

Επιλέγεις να είσαι παρούσα σε κάθε παράσταση. Τι είναι αυτό που αναζητάς από την διαδραστική αυτή επικοινωνία;

Μέσα από το ιστολόγιό μου (<http://raniouska.blogspot.gr/>), από το Facebook και από τον εκδοτικό οίκο, τις Εκδόσεις Ψυχογίος, λαμβάνω συνέχεια μηνύματα από γονείς και εκπαιδευτικούς για την επίδραση που έχουν τα βιβλία μου στα παιδιά. Είναι όμως απείρως ομορφότερο να βλέπω με τα ίδια μου τα μάτια την επίδραση αυτή, η οποία είναι πιο έντονη, όταν το κείμενο συνδυάζεται με την εκπληκτική μουσική του Αλκιβιάδη Κωνσταντόπουλου και την επί σκηνής ερμηνεία όλων των μουσικών και της ηθοποιού-εμψυχώτριας-ξυλοπόδαρου Αλφαβητούλας μας. Η ικανοποίησή μου είναι απεριγράπτη, όταν βλέπω το κοινό να φεύγει ενθουσιασμένο και προσπαθώ να χορτάσω από το συναίσθημα αυτό ενόψει καλοκαιριού, αφού δεν θα μπορέσω να παρακολουθήσω τις παραστάσεις που θα γίνουν εκτός Αθηνών.

Ποιο γράμμα αγαπάς πιο πολύ;

Το Θήτα. «Είμαι ηθοποιός μεγάλος/ λέει το Θήτα νύχτα-μέρα./ Θέατρο θα ρρεις πως παίζει/ κι έχει καθημερινά πρεμιέρα./ Είμαι μέγας θεατρίνος/ και ευθύς θα τ' αποδείξω./ Να σας πω ένα παραμύθι/ ή με μύθους ν' αρχινίσω...» κ.λπ. κ.λπ. Σε κάθε ποίημα-τραγούδι της συλλογής μας, το γράμμα για το οποίο μιλάμε αναφέρεται σε καθέναν από τους 16 στίχους τουλάχιστον μία φορά. Το Θήτα, τον ηθοποιό μας – κάθε γράμμα, ξέρετε, είναι και ένας ξεχωριστός χαρακτήρας– το είχα γράψει με σκωπτική διάθεση, αφού στο τέλος, ο μέγας θεατρίνος μας ξεχνάει τα λόγια του. Αλλά στον Αλκιβιάδη Κωνσταντόπουλο, τον συνθέτη μας, ο οποίος κάθε ποίημα το έντυσε με διαφορετική μουσική σε διαφορετικά στιλ –ροκ, ρέγκε, νησιώτικο, κάντρι, καλαματιανό, χιπ χοπ–, το Θήτα τού βγήκε μπαλάντα: μια μπαλάντα που αγαπώ πολύ, πόσο μάλλον ερμηνευμένη στο CD μας από έναν εκπληκτικό ηθοποιό με ωραιότατη φωνή, τον Χρήστο Λούλη.

Θεωρείς πως οι μεγάλοι έχουν βρει πράγματι τα γράμματα;

Νομίζω ότι η δική μου γενιά, των σημερινών 40ρηδων, αλλά και οι αμέσως προηγούμενες κι επόμενες, βγήκαν από το σχολείο με μεγάλη απέχθεια για τα γράμματα. Οπότε, όσοι τα βρήκαν, τα βρήκαν με μεγάλη προσωπική τους προσπάθεια. Αυτό μεταφορικά. Αν όμως μιλάμε για το βιβλίο της *Τρελής τρελής ΑΒ*, όπου η εικονογράφος μας, η Χρύσα Σπυρίδωνος, έχει κρύψει τα γράμματα μες στην εικονογράφηση, ακόμα και οι μεγάλοι δυσκολεύονται να εντοπίσουν κάποια – δεν σας λέω ποια.

Δεδομένης της κρίσης, πολλοί αποφασίζουν να μην αποκτήσουν παιδιά, διερωτώμενοι σε ποιο κόσμο θα φέρουν τα παιδιά τους. Ποια είναι η γνώμη σου για αυτή την κλισέ – πλέον – φράση;

Το σε ποιον κόσμο θα φέρουμε τα παιδιά μας είναι παλιός προβληματισμός, ο οποίος χρονολογείται πολύ πριν από την Κρίση. Ακόμα και στη περίοδο των παχιών αγελάδων, κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος προβληματιζόταν, βλέποντας πως σε πολλά επίπεδα η κοινωνία μας απέχει πολύ από μια, όχι ιδανική, αλλά έστω δυτική κοινωνία δικαιοσύνης, ισότητας και σεβασμού. Τα προβλήματα επιδεινώθηκαν, βέβαια, με την Κρίση και είναι απολύτως κατανοητή η απόφαση να μη φέρει κανείς στον κόσμο ένα παιδί. Κι εγώ, αν και θεωρητικά μου αρέσει η ιδέα ενός τρίτου παιδιού στην οικογένεια, το αποκλείω ως ενδεχόμενο: ως γονιός τρέμω τη διάλυση που βλέπω στο σχολείο, π.χ. το ολοήμερο, όπως τρέμω και την περίπτωση όπου θα χρειαστώ νοσοκομείο, όπως και το ενδεχόμενο να μην μπορώ να στείλω το παιδί μου σε μια ακριβή δραστηριότητα, όπου βλέπω ότι έχει κλίση.

Πώς φαντάζεσαι το μέλλον για τα δικά σου παιδιά;

Δύσκολο. Εάν δεν ανακοπεί η πορεία της διάλυσης που ζούμε, για τη συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών στην Ελλάδα το μέλλον θα είναι πολύ δύσκολο. Τα ηθικά εφόδια που προσπαθούμε με τον σύζυγό μου να δώσουμε στις κόρες μας είναι πίστη σε σωστές αξίες, σεβασμό στον εαυτό τους, στον συνάνθρωπό τους και στο περιβάλλον, καθώς και καλλιέργεια με την ευρύτερη έννοια.

Ποια είναι τα μελλοντικά επαγγελματικά σχέδιά σου;

Επειδή δεν έχω την ψευδαίσθηση ότι η έμπνευση είναι κάτι αιώνιο, προσπαθώ να αξιοποιήσω τις στιγμές έμπνευσής μου, δρομολογώντας τες προς το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Κι ευτυχώς μπορώ να βασίζομαι σε εξαιρετικούς συνεργάτες. Έτσι, μετά την *Τρελή τρελή ΑΒ* κυκλοφόρησε το 2ο βιβλίο της σειράς, το *Τρελό τρελό Αριθμητάρι*, πάλι με CD σε μελοποίηση του Αλκιβιάδη Κωνσταντόπουλου, πάλι από τις Εκδόσεις Ψυχογιός και με τη συμμετοχή πολύ αγαπημένων καλλιτεχνών (Μανώλης Μητσιάς, Λαυρέντης Μαχαιρίτσας, Γιάννης Ζουγανέλης, Δημήτρης Σταρόβας, Ελένη Τσαλιγοπούλου κ.ά.). Τώρα ετοιμάζουμε με τον Αλκιβιάδη το τρίτο βιβλίο-CD της σειράς, το οποίο εκτός απροόπτου θα κυκλοφορήσει το φθινόπωρο, με

θέμα που φυλάμε προς το παρόν για έκπληξη και με τη συμμετοχή πολύ αγαπημένων καλλιτεχνών.

Χαμένα γράμματα μιας τρελής τρελής Αλφαβήτας που ξεχωρίζει για την πυκνότητα εικόνων και νοημάτων, για την ιδιαίτερη ρίμα της, την εκπληκτική απλότητα αλλά συνάμα περίπλοκη σύνθεσή της, ψάχνει να βρει ο μικρός αναγνώστης στους στίχους της Ράνιας Μπουμπουρή, τη στιγμή που ο μπαμπάς ή η μαμά του δυσκολεύονται να τα ανακαλύψουν στην εικονογράφηση του βιβλίου. Σίγουρα, ένα τέτοιο βιβλίο δεν θα μπορούσε καλύτερα να «ζωντανέψει» παρά μέσα από την τρελή «διαπλοκή» μουσικών ειδών και οργάνων του Αλκιβιάδη Κωνσταντόπουλου, ο οποίος κάνει τους στίχους να μοιάζουν αλλιώς και ζωντανεύει την ατμόσφαιρα μιας παράστασης που βγαίνει εκτός πλαισίου, ακόμα και για έναν δύσπιστο θεατή που προσέρχεται απλά από περιέργεια ή για να συνοδέψει το μικρό του σε κάτι διαφορετικό.

Σε κάθε περίπτωση, η Ράνια Μπουμπουρή με τη συνδρομή σημαντικών μουσικών αλλά και του Ανθρώπου – Ορχήστρα, την ψυχή της παράστασης, δίνει μια άλλη διάσταση τόσο στην εκπαίδευση όσο και στη διασκέδαση, αποδεικνύοντας πως τίποτα δεν είναι πεπερασμένο και πως όλα μπορούν να ειπωθούν και από μια άλλη πλευρά, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τον κόσμο των παιδιών που επιβάλλεται να είναι εντελώς ξεχωριστός.

Η **Ράνια Μπουμπουρή** είναι αρχισυντάκτρια στο ηλεκτρονικό περιοδικό www.díastixo.gr, επιμελήτρια εκδόσεων και μεταφράστρια. Γεννήθηκε το 1974 στο Καρπενήσι, όπου πέρασε ξέγνοιαστα παιδικά χρόνια με πολλά γέλια αλλά και πολλούς καβγάδες με τις τέσσερις αδελφές της. Στις πανελλήνιες εξετάσεις πέρασε πρώτη στο Τμήμα Δημοσιογραφίας και Μ.Μ.Ε. του Α.Π.Θ., όπου άριστευσε στα μαθήματα λόγου και φιλοσοφίας με καθηγητές τους Δ.Ν. Μαρωνίτη και Γ. Βώκο αντίστοιχα. Λατρεύει την παιδική λογοτεχνία και είναι μέλος του ελληνικού τμήματος της IBBY (International Board on Books for Young People). Συνολικά κυκλοφορούν 16 παιδικά βιβλία της. Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε το: <http://raniouka.blogspot.gr>